

Fragment n° 536 :

Când un discurs firesc zugrăvește o pasiune sau un efect, descoperim și în noi înșine adevărul pe care îl auzim, dar, neștiind că el se află acolo, suntem gata să-l iubim pe cel care ne-a făcut să-l simțim; căci nu dintre-ale lui ni-l împărtășește, ci dintre-ale noastre. Binele pe care ni-l face ne îndeamnă să-l iubim, în afară de faptul că inima este înclinată să-l îndrăgească tocmai pentru această comuniune a înțelegerii.

Fragment n° 15 :

Este nedrept să ne atașăm de cineva, cu toate că o facem cu plăcere și de bunăvoie. I-aș înșela pe cei în care aș face să se nască această dorință, căci eu nu pot fi scopul nimănui și nu pot să mulțumesc pe nimeni. Nu sunt eu gata să mor? Deci obiectul atașamentului lor va muri. Pe cât de vinovat aș fi dacă aș acredita un fals, chiar manipulat cu blândețe, crezând că poate face plăcere, făcându-mi și mie astfel plăcere, la fel de vinovat aș fi dacă m-aș lăsa iubit și i-aș atrage pe oameni spre mine să mă iubească. Trebuie să-i avertizez pe cei ce sunt gata să consimtă la o minciună, să nu creadă, orice avantaj ar avea din ea; și să nu se atașeze de mine: căci trebuie să-și petreacă viața preocupați să-i placă lui Dumnezeu și să-l caute numai pe el.

Fragment n° 135 :

Dreptatea, forță. – E drept ca ceea ce este drept să fie urmat și e necesar ca cel mai puternic să fie urmat. Dreptatea fără forță este neputincioasă, forța fără dreptate este tiranie. Dreptatea lipsită de forță va fi în permanență contestată pentru că răii vor exista mereu; forța fără dreptate este de condamnat.

Trebuie deci ca forța și dreptatea să stea alături și pentru aceasta să facem în așa fel încât ceea ce e drept să fie puternic sau ceea ce este puternic să fie drept.

Dreptatea este întotdeauna supusă contestațiilor, forța se recunoaște fără împotrivire.

Astfel, nu s-a putut da forță dreptății pentru că forța a contestat dreptatea și a zis că este nedreaptă și că numai ea, forța, este dreaptă.

Și astfel, neputând da forță dreptății, s-a dat dreptate celui puternic.

Fragment n° 329 :

Ordine. Împotriva obiecției că Scriptura nu are o ordine. – Inima își are ordinea ei; spiritul pe a sa, din principiu și prin demonstrație. Inima are o alta. Nu dovedim că trebuie să fim iubiți expunând metodic cauzele iubirii; ar fi ridicol.

Iisus Christos, Apostolul Pavel lucrau în ordinea carității, nu a spiritului.

Căci ei voiau să înflăcăreze nu să instruiască. La fel și Sfântul Augustin. Această ordine constă în principal în dezvoltarea fiecărui punct, raportat întotdeauna la scop, pentru a nu-l pierde din vedere niciodată.